

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ετησία . . . δρ. 16 —	Ετησία . . . δρ. 20. —
Ἐξάμηνος . . . > 8,50	Ἐξάμηνος . . . > 10,50
Τριμήνος . . . > 4,50	Τριμήνος . . . > 5,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45

Φέλλα προσηγορευμένων διπλῶν, ἐκίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐπειρίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον

Περίοδος Β' — Τόμος 27ος

Εν Ἀθήναις, 20 Ἰουνίου 1920

Ἔτος 42ον. — Ἀριθ. 29

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

— Ἀς τὰ ποῦμε ὅλα πάντες, νὰ λυθῇ ἡ διαφορὰ σας, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ. Κι' αὐτὲς εἰς κουλόπαπτες εἶναι κι' ἀπὸ τίς πιδ κουτόπαπτες ποὺ ὑπάρχουν.

— Γι' αὐτὸ καμμιὰ φορὰ τίς παίρνει κανεὶς γι' ἀνθρώπους, εἶπε χαμογελῶντας πονηρὰ ὁ Τζάκ.

— Μόνο ἀπὸ μακρυὰ, ἐπρόσθεσε ὁ κ. Ζερμάττ. Κι' ἀλήθεια, κοιτάξετε τοὺς λαιμούς τους, τριγυρισμένους ἀπὸ ἄτρα πούπουλα, τίς φτερουγίτσες τους, ποὺ κρέμονται σὰ χερὰκια, τὰ ἴσια τους κεφάλια, τὰ μαῦρα τους πόδια. Ἔτσι καθὼς στέκονται στὴ γραμμὴ, θὰ τίς ἐπαίρνε κανεὶς γιὰ στρατιῶτες σὲ παράταξη. . . Θυμᾶσθε, παιδιά, τί πλῆθος ἀπὸ τέτοιες κουλόπαπτες εἶχαμε ἄλλη φορὰ στοὺς βράχους τοῦ ρέμματος τῶν Τσακλιῶν;

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ Ἑρνέστος. Κι' ἀκόμα βλέπω τὸν Τζάκ νὰ πελαγῶνῃ ὡς τὴ μέση καὶ νὰ ρίχνεται μ' ἓνα μπαστούνι ἐναντίον τοῦ στρατεύματος. Ἐξή κουλόπαπτες σκότωσε μιὰ μέρα μὲ μπαστουινίς. Μανία ποὺ τὸν ἐπιανε!

— Ἀλήθεια, εἶπε ὁ Τζάκ. Ἀλλὰ τότε δὲν ἦμουν παρὰ ὀκτὼ δέκα χρονῶν!

— Μ' ἀπὸ τότε φαίνονται τί θὰ γίνῃς! ἐπρόσθεσε γελῶντας ὁ κ. Ζερμάττ. Ὅσο γιὰ τὰ δυστυχισμένα ἐκεῖνα πουλιά, ποὺ τόσο τὰ κακομεταχειρισθήκαμε, δὲν ἄργησον νὰ μᾶς ἀδειάσουν τὴ γωνιά, νὰ φήσουν τ' ἀκρογιάλια τοῦ βρῖμου τῆς Σωτηρίας καὶ νὰ ἔλθουν νὰ καταφύγουν ἐξῶ.

Εἶτε γιὰ τὸν ἓνα λόγο εἶτε γιὰ τὸν ἄλλο, ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι πιγκουίνια ἢ κουλόπαπτες, εἶχαν ἀγκαταλεῖψαι ὁλοσθίου τὰ βράχια τοῦ ὄρμου, ἀπὸ τοὺς πρῶ-

τους μῆνες ποὺ ἐγκαταστάθηκαν οἱ ἄποικοι στὸ Φέλσενχάιμ.

Ἀκολουθῶντας ὁλοένα τὴν ἀκτὴ, ἡ Ἑλίσσάβετ πέρασε πολὺ κοντὰ ἀπὸ τὸ ἀκρογιάλι ἐκεῖνο μὲ τοὺς σκόπελους, — μέρος καταλλήλοτατο γιὰ νὰ γίνουν μιὰ μέρα ἐκεῖ οἱ ἀλυκές τῆς ἀποικίας ποὺ θὰ μεγάλωνε.

Στὸ σημεῖο ὅπου ὁ γρανίτινος τοῖχος σχηματίζει μιὰ ἀπότομη γωνία, ἦταν ἓνα ὑποβρύχιο ἀκρωτήρι καί, γιὰ νὰ τὸ ἀπορύγῃ ἡ πινάσσα ἀναγκάσθηκε νὰ πηδῇ κρυφθῶς μισὴ λεύγα στάνοιχτά. Ἐπειτα ποὺ ἔξαναπλησίασε τὴν ἀκρογιάλια, διευθύνθηκε πρὸς τὸν κολπίσκο, ὅ-

που τελείωνε ἡ κοιλάδα, ποὺ εἶχαν ἰδῇ ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ ὄρμου τοῦ Ξιφία.

— Ποτάμι! . . . Νὰ ἓνα ποτάμι! εἰ-ναξέ ὁ Τζάκ ποὺ εἶχε ἀνεβῇ στὸ κατάρτι.

Ὁ κ. Ζερμάττ, μὲ τὰ κιὰλια στὰ μάτια, κοίταξε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ νὰ τί εἶδε:

Δεξιὰ, ἀρὸς ἔστριβε ἀπότομα, ὁ γρανίτινος τοῖχος προχωροῦσε στὸ ἐσωτερικόν. Ἀριστερά, ἡ ἀκτὴ τελείωνε 'ς ἓν ἀκρωτήρι πολὺ μακρινόν, — τρεῖς λευγες τοῦλάχιστο, — ἡ ἐξοχὴ ὅμως ἦταν καταπράσινη ἀπὸ λειβάδια καὶ δάση, ποὺ ἀπλώνονταν ὡς πέρα στὸν ὀρίζοντα. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν σημείων, στρογγυ-

λευτόν ὁ κολπίσκος, ποὺ ἐσχημάτιζε ἓνα φυσικὸ λιμάνι, προφυλαγμένο σὰ μὲ βράχινά παραπετάσματα ἀπὸ τοὺς ἀνατολικούς ἀνέμους.

Στὸν κολπίσκο αὐτό, χυνόταν ἓνα ποτάμι μὲ νερὰ καθαρὰ καὶ ἡσυχα(ῖ), ποὺ τὸ ἐσκίαζαν ὠραῖα δένδρα. Φαίνονταν πλωτὸ καί, ὅσο μπορούσε κανεὶς νὰ κρίνῃ ἀπὸ τόση ἀπόσταση, εἶχε διεύθυνση βορειοδυτικὴ.

Ἡ πινάσσα ἔπρεπε νὰ σταθμεύσῃ στὸ μέρος αὐτό, γιατί δὲν θὰ εὑρίσκε βέβαια καταλλήλοτερο. Κι' ἔβαλε πλώρη γιὰ τὸ πέραμα τοῦ κολπίσκου, ὅπου δὲν ἦταν δύσκολο νὰ μπῇ. Τὴν βοήθησεν ἄλλως τε κι' ἡ παλirroia, ποὺ θὰ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη καμμιὰ ὥρα. Ἡ θαλάσσα δὲν ἐσκαζε τώρα πουθενά. Ἀργότερα ὅμως, μὲ τὴν ἀμπώτιδα, θὰ ἐσκαπαζόνταν ἴσως ἐξῶ κι' ἐκεῖ μερικὰ βράχια. Ἀλλ' ὅσο κανένα προφυλακτικὸ μέτρο δὲν εἶχε παραμεληθῇ. Ὁ κ. Ζερμάττ στὸ τιμόνι, ὁ κ. Οὐόλστον κι' ὁ Ἑρνέστος στὴν πλώρη, κι' ὁ Τζάκ στὸ κατάρτι, παρατηροῦσαν μὲ προσοχὴν τὸ στενὸ ἐκεῖνο, ποὺ ἡ Ἑλίσσάβετ τὸ περνοῦσε ἀπὸ τὴ μέση. Ἡ κ. Ζερμάττ, ἡ κυ-

« Ἀπὸ πάνω ἔγερναν ψηλὰ δένδρα... »

(*) Ἰδὲ εἰκόνα φολ. 28. σελ. 201.

μετὰ τὸν ὁμηρικὸν στίχο. — Μία δὴ ὁση.
Ἀπόσπασμα ἀπὸ ἐκτενέστερου ἔργου.

